

[Ninn-Hansen.]

skabt lighed, men ulighed til ugunst for DSB, til fordel for de private. Har den højtærede minister nu selv bidraget til at gøre tilstandene bedre? Gav den højtærede minister noget klart svar på et spørgsmål om, hvorvidt goodwill er tilladt eller ej? Jeg forstod i hvert fald ikke svaret.

Hvis den højtærede minister giver et svar, der kan forstås således, at private må betale for goodwill, gør de det jo, og så fordyrer det hele omsætningen her i landet. Hvis man tillader DSB at betale for goodwill, vil der så være noget at sige til, at de private vil gøre det samme? Ja men så har den højtærede minister ikke sørget for en afklaring, der kunne være fremkommet, hvis den højtærede minister her sagde: vi ønsker ikke, der skal ydes betaling for goodwill; vi vil modvirke det og forfølge de sager, der kan komme på det grundlag, både over for statsmyndigheder og over for private. Hvis der forelå en klar tilkendegivelse, vidste vi, hvor vi var henne i denne sag, og så kunne vi få den lighed, som den højtærede minister tilstræber, og som han vel, når det kommer til stykket, selv er den eneste der har mulighed for at skabe. Den skabes ikke gennem en udtalelse, der ikke er klar, for DSB har anvendt betaling for goodwill direkte, det fremgår af den sag, jeg før nævnte, statsbanernes overtagelse af ruten Fredericia-Middelfart. I første omgang tilbød de 55 000 kr. og et yderligere goodwillbeløb på 10 000-15 000 kr. for ruten. Det siges i denne sag — jeg anmoder om tilladelse til et kort citat fra ombudsmandens særberetning —:

„Det stod statsbanerne klart, at de overtagne vogne ikke tilnærmelsesvis besad en værdi svarende til det nævnte beløb, og man besluttede sig derfor til ret hurtigt at udrangere begge vognene”

Dermed er det helt klart tilkendegivet, at DSB opererer med goodwillbetaling. Jeg synes ikke, vi har fået svar på, om det skal fortsætte; og når den højtærede minister ikke kan svare for sit administrationsområde, hvordan kan han så forvente at få skabt de tilstande, som han og jeg ønsker ved private overtagelse af koncessioner?

Jeg forstod i øvrigt på den højtærede

minister, at ministeren ikke mener, at den skrivelse fra generaldirektoratet af 19. juni 1956, som jeg citerede af, skal danne retningslinje for kommende køb, hvis det skal forstås på den måde, at man vil hindre konkurrence fra anden side. Den højtærede minister mente, at når det drejer sig om rationalisering, må man gøre noget for at foretage disse indkøb. Hvis dette er det begrænsede formål, der er tale om, går det nok, og så har vi, synes jeg, fået noget ud af den principielle debat i dag.

Aksel Larsen: De bemærkninger, der nu har været rettet til mig, kan ikke få mig til at ønske noget af det, jeg har sagt i min første tale, usagt. Det, jeg har sagt, er udtryk for min mening, og sådan set kunne jeg nøjes med at fastslå dette. Jeg vil have lov til at fremhæve, at når jeg har givet udtryk for, at man her optrådte på en måde, som om man var fjendsk mod statsbanerne — jeg husker ikke i øjeblikket, om jeg skulle have sagt statsbanehadere — er det, fordi denne sag er skruet op i et unødigt højt og meget voldsomt plan af venstres og det konservative partis ærede ordførere, et plan, hvor den efter min mening ikke hører hjemme, og hvori man ikke havde haft nødig at skrue den op, fordi vi har ombudsmandens udførlige materiale netop om denne sag; det kunne sådan set have været tilstrækkeligt, om de pågældende partier havde taget ombudsmandens beretning til efterretning og sagt: vi er ganske enige med ombudsmanden. Man har ikke nøjedes hermed, men man har lagt sagen op i et meget højt plan. Man har gjort det til noget i retning af en storpolitisk affære, og det kunne give det indtryk — og jeg har fortsat det indtryk — at de to ærede ordførere var mere interesserede i at tale de private liebhavere til rutebillinjernes sag end at tale statsbanernes og dermed i dette tilfælde også statens og hele samfundets sag.

Jeg ved godt, at de private kapitalister, eller hvad man skal kalde dem, der får koncession på rutebillinjerne, også har visse befordringspligter, og jeg ved, at der gøres et fortrinligt arbejde mange steder, men jeg ved også, at statsbanerne alligevel som forretningsforetagende er adskilligt